

Drodzy Nadzwyczajni Szafarze Komunii Świętej

Czcigodny Księżę Ryszardzie

Papież Franciszek w listopadzie ubiegłego roku zatwierdził wielowiekowy kult Michała Giedroycia, ogłaszając go Błogosławionym. Sprawa dotyka nas mocno, ponieważ bł. Michał przez wiele lat żył w Krakowie, chodził tymi samymi ulicami, co my, i to tu właśnie stawał się coraz bardziej podobny do Chrystusa. Warto więc nie przegapić okazji, by go bliżej poznać i skorzystać z jego pośrednictwa u Boga.

Jest jeszcze jeden istotny powód, dla którego się do Was zwracam. Św. Jan Paweł II napisał o Bł. Michale: „Wspominam dzisiaj (...) człowieka, który ‘wierny w małym’ (Mt 25, 21) urasta w naszych oczach do rangi największych. Kościół oddaje Mu cześć i modli się przy Jego relikwiach, prosząc miłosiernego Boga, aby nadal ludzie naszego pokolenia odkrywali w przykładzie Jego życia światło dla wiary, moc dla nadziei i wzór dla żarliwej miłości. (...) **W sposób szczególny zachęcam, aby przy tym grobie modlili się ci, którzy dostąpili przywileju posługiwania przy sprawowaniu Misterium naszego Zbawienia**, jak i ci, którzy oddają się na służbę jego poznania i ciągłego zgłębiania. Ludzie, którzy służą muzyce i śpiewowi ‘na większą chwałę Boga’, którzy podejmują trud wznoszenia świątyń i ci, którzy troszczą się o to najbardziej, by ołtarz ofiary Chrystusa przemawiał czytelnym językiem piękna. Niech zwłaszcza zakrystianie widzą w Michale Giedroyciu swój wzór i niech posługują Chrystusowi Panu obecnemu w kościele, tak jak On to czynił – w cierpliwości i miłości” (Watykan, 25 kwietnia 1985 r.).

Bł. Michał jest więc duchowym przewodnikiem zakrystianów, wielkim orędownikiem chorych i niepełnosprawnych, ale także tych, którzy posługują Misterium Zbawienia, umożliwiając spotkanie Chrystusa z ludźmi. Myślę o nadzwyczajnych szafarzach, bez których zaangażowania i pomocy wielu naszych braci nie miałyby dostępu do komunii z Chrystusem.

Bł. Michał urodził się około 1420 roku w Giedroyci na Litwie. Pochodził z rodu litewskich kniaziów. Wskutek choroby przebytej w dzieciństwie był niepełnosprawny. Z powodu niskiego wzrostu i poruszania się o kuli nazywano go „chromym”. Cierpiał więc od młodości – nie tylko fizycznie, ale także psychicznie – dojrzewając dzięki doświadczeniu własnej ułomności do głębokiego rozumienia Męki Chrystusa i współczucia wobec cierpiących. W wieku dojrzałym wstąpił na Litwie do zakonu św. Augustyna Kanoników Regularnych od Pokuty i wraz z nimi przybył do Krakowa. Studiował potem na Uniwersytecie Jagiellońskim. Bł. Michał – pomimo swojego kalectwa – mógł ze względu na swoje pochodzenie otrzymać święcenia kapłańskie, chciał jednak pozostać “małym”. Był więc bratem zakonnym i przez resztę swojego życia pełnił powierzoną mu w kościele św. Marka w Krakowie funkcję zakrystiana. Opiekował się wnętrzem kościoła, dużo i wytrwale się modlił, wypełniał wszystkie zlecone mu prace, służył kapłanom do Mszy, nierzadko znosił urągania. Prowadził życie bardzo proste i ubogie. Żył w mistycznej zażyłości z Chrystusem Ukrzyżowanym, który – według tradycji – miał do niego przemówić z Krzyża: „Bądź cierpliwy aż do śmierci, a dam ci koronę życia”. Bł. Michał miał też bardzo bliską relację z Maryją. Jedno jest pewne - Bóg, widząc żarliwość i uległość jego serca, obdarzył go już za życia darem proroctwa i czynienia wielu cudów.

Ludzie, rozpoznając w Michale wielkiego “przyjaciela Boga”, garnęli się do niego, prosząc go o radę i błagając go o modlitwę wstawienniczą. On zaś wypraszał im w chwilach trosk i cierpienia cudowne łaski: liczne uzdrowienia duszy i ciała, a nawet wskrzeszenia. Prorokował, zatrzymał modlitwą szalejący pożar, miał dar czytania sumień. Nade wszystko jednak uczył ludzi, jak przeżywać prostą codzienność (także tę pełną trudu), aby stała się ona drogą do zjednoczenia z Bogiem. Bł. Michał sam

czynił „małe rzeczy w wielki sposób” i dlatego mógł innym pomagać w odkrywaniu niezwykłego SMAKU CODZIENNOŚCI.

Zmarł 4 maja 1485 roku w opinii świętości. Pochowano go w kościele św. Marka, w którym całe lata żył i pracował, w sąsiedztwie ołtarza głównego - jak przystało na świętego.

Bł. Michał Giedroyc nazywany jest NIEPEŁNOSPRAWNYM CUDOTWÓRCĄ I MISTRZEM DRUGIEGO PLANU. Z pewnością może on również inspirować postugę nadzwyczajnych szafarzy, ponieważ życie spędził w postudze Bogu obecnemu i działającemu w Liturgii Kościoła i Jego spotkaniu z ludźmi.

8 czerwca 2019 r. odbędzie się w Bazylice Mariackiej w Krakowie wielkie dziękczynienie za beatyfikację Michała Giedroycia. Przybędą liczni pielgrzymi. W drugie piątki miesiąca odbywa się w kościele św. Marka w Krakowie duchowe przygotowanie do tych uroczystości. **Zapraszam Was do udziału w najbliższym spotkaniu 8 marca w kościele św. Marka w Krakowie.** O 18.00 będzie miała miejsce krótka konferencja nt. życia i duchowości Bł. Michała, a po niej uroczysta Eucharystia, z Litanią do bł. Michała, ucałowaniem jego relikwii oraz z możliwością zwiedzenia kaplicy Giedroycianum i Białej Sali, w której zgromadzone są pamiątki związane z kultem Bł. Michała. Serdecznie Was zapraszamy.

Proszę Księdza Ryszarda – Duszpasterza Służby Liturgicznej o przekazanie naszym braciom Szafarzom mojego zaproszenia i tych informacji o Bł. Michale.

Ks. Andrzej Wójcik

Rektor kościoła św. Marka